

ανίψι

ανίψι κ. **ανιψίδι**, **το**, ουσ. [<ανιψιός | κατάλ. -ι], ο ανεψιός, η ανεψιά: «ο παππούς περιμένει τ' ανίψια του κι είναι όλο χαρά». Υποκορ. **ανιψούδι**, **το**.

- όπου δε δίνει ο Θεός παιδιά, δίνει ο διάβολος ανίψια, λέγεται γιατί έχει παρατηρηθεί ότι τα άτεκνα ζευγάρια δείχνουν όλη την αγάπη και στοργή τους στα τυχόν ανίψια τους, πράγμα που τα κακομαθαίνει και γίνονται κακότροπα και καταπιεστικά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας